

udkastet har man i stk. 3 foreslået indført hjemmel til administrativt efter ansøgning at tillade forsørgerfradraget bragt til anvendelse i tilfælde, hvor skatteyderen til stadighed vederlagsfrit underholder en nær pårørende, f. eks. en gammel moder eller fader eller en svagelig eller invalid søster, som på grund af alder eller svagelighed er ude af stand til selv at forskaffe sig sit underhold. Fra kommissionsudkastet adskiller bestemmelsen sig alene derved, at det ikke kræves, at den pågældende skal have ophold i skatteyderens hjem. Det må naturligvis være en forudsætning, at den pågældende ikke har en personlig indtægt, f. eks. fra det offentlige, der vil kunne dække hans leveomkostninger, men der forekommer jo tilfælde, hvor såvel den, der yder, som den, der modtager underhold, ikke ønsker, at en foreliggende ret til offentlig understøttelse skal udnyttes, og hvor underholdsyderen således friholder det offentlige for en udgift, synes det rimeligt, at dette forhold får indflydelse på hans skattetilsvær. Det må naturligvis være en forudsætning for bestemmelsens anvendelse, at skatteyderen ikke i kraft af bestemmelsen i § 14, nr. 6, er berettiget til at fradrage sine underholdsydelser i sin skattepligtige indkomst. En bestemmelse, svarende til den her foreslåede forefindes iøvrigt i lovene om bunden opsparing for skatteårene 1950—51 og 1951—52. Afgørelsen er dog i disse love henlagt til finansministeren, medens man her har foreslået den henlagt til amtsskatterådene, i København og på Frederiksberg vedkommende skattedirektorat, dog således, at disse myndigheders afgørelser kan indbringes for ligningsrådet.

Til § 36.

Ved bestemmelsen foreslås fradraget for hustrus selvstændige virksomhed opretholdt, dog med visse ændringer i forhold til det bestående, såvel i henseende til *betingelserne* for fradragets ydelse som med hensyn til dets *udformning*.

I *sidstnævnte henseende* bemærkes, at fradraget fremtidig foreslås ydet med forskellige satser og maksimumsbeløb, eftersom der er hjemmeværende børn, herunder stedbørn og adoptivbørn, under 16 år eller ej. Begrundelsen for hustrufradraget må

formentlig i det væsentlige søges deri, at hustruens arbejde i egen virksomhed eller for fremmede antages at medføre særlige merudgifter for familien, der ikke vil foreligge, hvor hun fuldtud kan hellige sig hjem og børn. Men de nævnte merudgifter vil formentlig i særlig grad komme frem, hvor der er børn i hjemmet med deraf følgende udgifter til pleje og pasning af disse o. s. v., et forhold, som også skattelovskommissionen har været opmærksom på, og som efter kommissionens mening måtte begrunde en særlig hensyntagen til disse tilfælde.

Man har i overensstemmelse hermed ment, at det påpegede forhold er så væsentligt, at det bør finde udtryk i lovgivningerne på dette område. Det skal i denne forbindelse fremhæves, at man i Sverige i en i 1952 gennemført lov er gået ind for en tilsvarende opfattelse, idet man for så vidt angår statskatteberegningen har gennemført en differentiering af hustrufradraget efter, om der er børn eller ej.

Medens skattelovskommissionen havde tænkt sig, at der skulle ydes ekstra børnetilskud i disse tilfælde, har man i nærværende forslag taget hensyn til forholdet ved beregningen af selve hustrufradraget. Dette er formentlig også at foretrække, fordi der næppe er grund til at antage, at merudgifterne, i tilfælde hvor der er børn, stiger ligefrem proportionalt med antallet af disse, men snarere varierer med omfanget af hustruens beskæftigelse i selverhvervet; praktiske hensyn taler formentlig også for den her valgte løsning.

Efter de gældende bestemmelser om hustrufradragets størrelse, jfr. de årlige ligningsloves § 4, andrager fradraget halvdelen af hustruens indtægt ved selverhverv, dog maksimalt 2 000 kr.

I den foreslåede bestemmelse udgør fradraget, såfremt ægtefællerne har hjemmeværende børn under 16 år, som hidtil halvdelen af hustruens indtægt ved selverhvervet, men maksimumsfradraget er forhøjet til 2 400 kr. Den hidtil gældende maksimumsgrænse går tilbage til skatteåret 1947—48, og man har under hensyn til den siden da stedfundne stigning i indtægts- og prisniveau fundet det rimeligt, at grænsen forhøjes.

Har ægtefællerne ikke børn som anført, svarer fradraget såvel i henseende til sat-